

Zenobia Klepacka z d. Żurawska
zall.

Warszawa, dnia 28.04.1991r.

127

Lyciorys

Mroczkami nr 24. 02. 1919 w Sokołach woj. Tomaszowskie.
Ojciec mój Edmund Żurawski był sekretarzem gminy
w dawnym pow. Wys.-Mazowieckie woj. Tomaszowskie.
Matko moja Czesława Żurawska z d. Stankiewicz
była urzędniczka. Miałam 2 ch braci starszy Dominik
brał udział w wojnie w 1939 r., a w czasie okupacji
mobilizat do NSZ, pseudonim "Norwid", był komendantem
grupy działającej na terenie Kobylin-Pozymy woj.
Tomaszowskie. Wykonał się w 1947 r. Zmarł w styczniu 1982 r.
Moj drugi brat Eusebiusz brał udział w powstaniu
warszawskim, skąd Niemcy wywieźli go do obozu
w Hamburze. Po wyzwoleniu Hamburga przeniósł Amer-
yków wyjechał do USA i do kraju już nie wrócił.

Mesażekowałam do szkoły podstawowej w Klukowicach
woj. Tomaszowskie. Po ukończeniu 6-ciu klas szkoły
podstawowej w 1932 r. zdąziałam egzamin do IV klasy
(dawnego typu) gimnazjum państwowego im. J. J. Kra-
szewskiego w Brodnicy n/pagiem. Gimnazjum ukoń-
czyłam w czerwcu 1937 r., otrzymując świadectwo dojna-
łosci (duzia matura).

We wrześniu 1937 r. wstępowałam na Wyk. Mat.-Przyrodzi-
czy U.W. im. J. Piłsudskiego w Warszawie.

Studia przerwałam II-ga wojny światowej.

W sierpniu 1939 r. napisuje się ochotnico, w tajemnicy przed rodzicami na „życząc torpedę”.

W czasie okupacji od stycznia 1940 r. do maja 1945 r. zajmował się tajnym nauczaniem młodzieży w zakresie polskiej szkoły średniej.

Poisonolegle do tej działalności od lutego 1941 r. do grudnia 1942 r. należał do „Organizacji Wojskowej Wilków”. W ramach tej organizacji przebywał i kontynuował kurs szturmowy, prowadzony przez dr. Śledleckiego w Wołominie. Ponadto odbywał się roktyki w Ośrodku Zbrojnego i w Szpitalu w Wołominie.

W sierpniu 1941 r. podejmuję pracę w Rej. Sp. m. Politechniki Warszawskiej w Wołominie, gdzie pracowałem do czerwca 1945 r.

W grudniu 1942 r. stojąc przed Komendantem grupy A.S.Z. p. J. Śnikiem w obecności Elżbiety Prekslerowej i przyjęta pseudonim „Małynek”. Do A.S.Z. należał do końca 1944 r.

Działalność moja w konspiracji polegała na:

- 1) monitorowanie konfidektorów niemieckich w Wołominie; (np. Wilczyński)
- 2) kolportaż prasy („Aktualne Wiadomości”; „Szwarc”);
- 3) nauka strzelania i zapoznawanie się z bronią;
- 4) ćwiczenia bojowe z bronią w terenie;
- 5) dyżury forty rannych z akcji dywersyjnych;
- 6) organizowanie i wysyłanie paczek dla więźniów w obozach niemieckich (np. Buchenwald);
- 7) inne zadania zlecone przez Komendę.

W jesieni 1943 zostały aresztowane przez Gestapo

dwie najbliższe ze muzu pracujące w konspiracji dnia wesela, Elżbieta Prekslerowna i Zofia Hofmanowna. Zostały one w bestialskie sposoby zamordowane przez Gestapo w Aleji Szucha. Z tych względów ostateczne polecamie ukrywanie się. Po wkroczeniu wojsk sowieckich w listopadzie 1944 r. został aresztowany i rozmowny masz Komendant J. Biernik. Dowiedziałam się, że powinnam wyprawdzić się z Kolonii. W czerwcu 1945 r. powróciłam się do Warszawy i wstąpiłam na studia na S.G.H. Studia ukończyłam w czerwcu 1948 r., otrzymując dyplom.

Po ukończeniu studiów pracowałam w działach księgowości następujących instytucji:

- 1) Polskie Zakłady Lekarstwowe w Warszawie 1 sierpnia 1948 - 30.04.1951.
- 2) Centralny Zarząd Przemysłu Lekarskiego W-WA 1.05.1951 - 31.XII.1953.
- 3) Ministerstwo Bud. Miat i Osiedli 2.04.1954 - 31.01.1957 r.
- 4) Polski Związek Płyniaków W-WA 8.05.1959 - 15.06.1962 - gł. księgowy
- 5) Okręgony Inst. Gosp. Palenno-Energetyczny W-WA 16.06.1962 - 31.07.1974r - "
- 6) Urząd Górnictwa Technicznego W-WA 1.09.1974 - 10.04.1977 r. naer. Wydz. Finans. W kwietniu 1977 r. przeszłałam na emeryturę.

W 1952 r. wyszłam za mąż za Wacława Kleparza. Moi mąż z zawodu był inżynierem (agrotechnikiem).

W czasie okupacji należał do AK pseudonim "Pac" (chorągiew wileńska, obwód Bielsk Podlaski). W 1944 r. został aresztowany w gł. Związku Radzieckiego (obóz w Ostaszkowie) wrócił w listopadzie 1947 r. W 1951 r. ukończył studia na S.G.G.W., otrzymując tytuł magister inżynier.

Z mężem wychowaliśmy i wykształciliśmy córkę Liliane. Mąż moj zmarł 15 marca 1981 r.

L. Kleparz